בית משפט לענייני משפחה בקריות

ט׳ שבט תשפ״ב, 11 ינואר 2022

תלה״מ 68193-11-21 פלונית׳ נ׳ אלמוני

מספר בקשה:1

בפני כבוד השופטת גילה ספרא-ברנע

מבקשת **פלונית**
ע״י ב״כ עוה״ד אבי אמר

נגד

משיב **אלמוני**
ע״י ב״כ עוה״ד סימה כהן

ובעניין הקטינים

1. **א׳, יליד 2018**
2. **ב׳, יליד 2020**

החלטה

החלק המעניין בפסק הדין הוא סעיף 41. גם כאשר לאב זמני שהות די מצומצמים עם הילדים, יש חובה להפחית את סכום המזונות בהתאם לאותם זמני שהות. כאן נקבעה הפחתה של 25%.

הרבה עורכי דין לא מעלים נושא זה בדיונים ולא כל השופטים מקפידים לפעול בדרך זו. בדף מזונות הילדים באתר רחבנו על נושא זה כולל פסקי דין. רק להשתמש.

לפניי בקשה לפסיקת מזונות זמניים למבקשת ולשני קטינים.

1. הצדדים יהודים, נישאו זל״ז כדמו״י ביום --.17. למבקשת אלו נישואין שניים, ולה קטין נוסף מנישואין קודמים בן כ-- (להלן: ״**בן המבקשת**״), למשיב אלה נישואין ראשונים. מנישואין אלה נולדו בניהם הקטינים של הצדדים בני כשלוש וחצי ושנתיים. מתחת לקו הצדק למזונות ילדים.

2. הצדדים התגוררו בשכירות בדירה אשר בבעלות אם המבקשת ב--- (להלן: ״**דירת הצדדים**״), עד ליום 21.12.21, בו עזב המשיב את דירת הצדדים, לטענתו תוך דרישה ואיומים של המבקשת.

3. ביום 11.11.21 נסגר ההליך ליישוב סכסוך שהוגש על ידי המבקשת לבית הדין הרבני (תיק 1337166/1), וביום 29.11.21 הגישה המבקשת את תביעת המזונות, תביעת משמורת וזמני שהות (תלה״מ 68162-11-21), תביעה רכושית (תלה״מ 68039-11-21) וכן בקשה למדור שלו שנפתחה כתביעת מזונות (תלה״מ 68114-11-21), משעזב המשיב את דירת הצדדים, נמחקה הבקשה ביום 4.1.22 לבקשת המבקשת.

4. הבקשה למזונות זמניים הוגשה ביום 21.12.21, התגובה לבקשה הוגשה ביום 3.1.22.

5. על שם המבקשת דירה ב---, אותה רכשה לפני הנישואין למשיב, המשכנתא על דירתה משולמת מחשבון פרטי על שמה, ולצדדים הסכם ממון המתייחס לדירה בלבד, לפיו הדירה הינה רכושה הבלעדי של המבקשת. לטענת המבקשת, דמי השכירות על דירתה, עוברים לאמה, ממנה שכרו הצדדים את דירתם.

6. ביום 9.1.22 בדיון דחוף שהתקיים בעניין הצדדים בתיק הקטינים, העמדתי את זמני השהות הזמניים של המשיב עם הקטינים על יומיים באמצע השבוע, כולל לינה, באופן בו המשיב אוסף הקטינים מהמסגרת ומשיבם אליה. בנוסף קבעתי, כי לפי הסדרי העבודה של המשיב, אחת לשלושה שבועות, יהיה עם הקטינים בסוף השבוע מיום שישי ועד שעה 10 בבוקר שבת.

<u>טענות הצדדים</u>

7. לטענת המשיב, הבקשה הוגשה בחוסר תום לב, שכן עוד במועד הגשת תגובתו הצדדים ממשיכים להתנהל מהכספים שבחשבון המשותף אליו נכנסות הכנסותיהם ומשם משולמות מלוא הוצאות הקטינים לרבות הוצאות החינוך. לטענתו, הבקשה הוגשה עוד טרם עזב את דירת הצדדים, רק על מנת להפעיל עליו לחץ לעזוב את הדירה, ולא בכדי הוגשה שלושה שבועות לאחר הגשת תביעת המזונות.

8. המבקשת עובדת כ---. לטענתה, עובדת ב50% משרה ב---, וכן כ---. לטענתה, סך הכנסתה משני מקומות העבודה הוא שכר נטו של 5,500 ₪. בנוסף, טענה, כי היא מקבלת מזונות עבור בנה הגדול בסך של 1,800 ₪, אשר נכנסים לחשבונה הפרטי. המבקשת צרפה להוכחת טענתה, תלושי שכר מתאריכים 10/2020 ועד 8/2021, לפיהם שכרה נטו עומד על כ-7,300 ₪ בממוצע (המבקשת צרפה תלושים נוספים על תקופה בה היתה בחופשת לידה, לא מצאתי לנכון להתייחס אליהם). בנוסף לתלושים אלה, צרפה 4 תלושי שכר נוספים מעבודתה במקביל ב"---", תלוש שכר חודש מרץ 2021 – 645 ₪, תלוש חודש מאי 2021- 2,139 ₪, תלוש חודש יוני 2021 – 1,303 ₪ ותלוש חודש חודש ספטמבר 2021 על סך 220 ₪. לא ברור האם אלה מלוא תלושי השכר עבור התקופה, במידה וכן אזי התוספת להכנסתה עומדת בממוצע על כ-615 ₪ נוספים בחודש.

9. לטענת המשיב, כעולה מתלושי השכר שצרפה המבקשת, הכנסתה מעבודתה כ--- עומדת על 9,050 ₪, כאשר בנוסף להכנסתה זו, היא משתכרת בממוצע סך נוסף של 1,500 ₪ לחודש מעבודה כ---, לטענתו, התלושים מעבודתה --- שצורפו לתביעת המבקשת צורפו באופן סלקטיבי, ישנם חודשים שהיא מרוויחה 700 ₪ ויש חודשים שהרויחה 3,000 ₪, שכרה מעבודה זו אינו קבוע אך הוא מלמד על פוטנציאל השתכרותה. בנוסף טען, כי למבקשת הכנסה מהדירה שבבעלותה בסך של 2,400 ₪ וכן דמי המזונות של בנה הקטין ועל כן הכנסתה החודשית עומדת על כ-15,000 ₪ לחודש.

10. לטענת המבקשת, המשיב עובד כ--- ומשתכר שכר נטו של 14,000 ₪. בנוסף עושה --- בעלות של 150 ₪ ל[---], --- והוא ידוע כעוסק בכך בקרב חבריו, ומדובר על ״כסף שחור״.

11. לטענת המשיב, הכנסתו כ--- עומדת על 12,500 ₪ בלבד, והוא למד השנה קורס --- כתחביב לשעות הפנאי, ולראיה חל איסור במקום עבודתו על עיסוק נוסף. המשיב צירף תלושי שכר על עבודתו המתייחסים לחודשים 8/2020 עד 12/2021 ומהם עולה כי שכרו החודשי הממוצע עומד על נטו של 12,300 ₪.

12. בשים לב לשלב בו מצוי ההליך ובהתחשב בראיות שהובאו לפניי, בהתחשב בכך ששני הצדדים טוענים כי לצד האחר הכנסה נוספת אשר לא הציג בפניי, אין בפניי תמונה מלאה של יכולתם הכלכלית של הצדדים. נוכח האמור לעיל, לא מצאתי לקבוע מסמרות בעניין השתכרותם, יכולתם הכלכלית והכנסתם הפנויה, כמו טענות עובדתיות נוספות לגביהן חלוקים הצדדים אשר טעונות הוכחה ותתבררנה בהמשך ההליך.

13. כל אחד מהצדדים מאשים את האחר בגרימת הסכסוך, והרחיבו בעניין מעבר לצורך בבקשה לפסיקת מזונות זמניים.

14. לטענת המבקשת, לצדדים שני חשבונות בנק משותפים, חשבון בבנק ---, אליו מפרישים הצדדים משכורות וחשבון משותף בבנק xx. לטענת המשיב, לחשבון בבנק --- מופקד רק חלק ממשכורות הצדדים ובנוסף, חשבון זה הוגבל על ידי המבקשת לשתי חתימות בחודש ספטמבר 2021 ובהמשך המבקשת הטילה עליו עיקול יחד עם כל זכויותיו של המשיב במקום עבודתו. בנוסף טען, כי לחשבון בבנק xx מפקידה המבקשת את משכורתה מ---. בנוסף, למבקשת חשבונות בנק פרטיים, חשבון בבנק --- אליו נכסים מזונות בנה הקטין, וחשבון בבנק y משם משולמת המשכנתא על דירת המבקשת. לטענת המשיב, החשבון בבנק --- הוא חשבון משותף חרף העובדה שהוא רשום רק על שם המבקשת.

15. לטענת המבקשת, עבור הדירה שבבעלותה היא מקבלת שכר דירה חודשי בסך של 2,400 ₪, ואת סך זה מעבירה לאמה כתמורה לדירה אותה הצדדים שוכרים ממנה. בנוסף, לצדדים הלוואה משותפת מקניית רכב חדש בסך 70,000 ₪, כאשר החזר הלוואה בסך 1,500 ₪ משולם מהחשבון המשותף כל חודש.

16. לטענת המבקשת, נוכח העובדה כי הצדדים יהודים, חלה על המשיב חובה אבסולוטית בתשלום מזונות הקטינים, כאשר לצורך בחינת יכולתו הכלכלית, יש לבחון גם את פוטנציאל השתכרותו.

17. לטענת המבקשת, צרכי הקטינים הם: מזון, טיטולים מוצצים- 1,500 ₪ לכל קטין, משחקים, פנאי ותרבות- 500 ₪ וסה״כ 2,000 ₪. לא נעלם מעיני שבכתב התביעה באחד המקומות העמידה המבקשת את הוצאות הקטינים יחד על סך של 3,000 ₪, אולם נוכח העובדה כי בכל שאר

המקומות, כולל במקום אחר בכתב התביעה, ביקשה אחרת, אתייחס לחלק בו ביקשה את הסך הנמוך יותר כטעות.

18. בנוסף טענה להוצאות מדור הקטינים ואחזקתו בסך של 2,565 ₪ לפי הפירוט להלן : שכר דירה – 1,440 ₪, ארנונה- 475 ₪, מים – 100 ₪, חשמל – 400 ₪, כבלים – 80 ₪, ועד בית – 50 ₪, גז – 20 ₪ וסך הכל 2,565 ₪. לטענת המשיב, הסכומים אשר טוענת להם המבקשת בבקשתה, לא תואמים את האסמכתאות שצרפה, כך לפי הסכם השכירות המבקשת משלמת 2,400 ₪, 40% מסכום זה עומד על 960 ₪ ולא כפי שטענה, בנוסף, לפי חשבונות חברת חשמל התשלום החודשי של המבקשת עומד על 480 ₪, כלומר חלקם של הקטינים הוא 150 ₪ ולא כפי שטענה.

19. לטענת המשיב, שכר דירת הצדדים עמד כל השנים על 2,400 ₪, אולם עם הגשת התביעה הציגה המבקשת שכר דירה חדש העומד על 4,500 ₪, אשר אם לא ישולם, יפונה המשיב מדירת הצדדים.

20. עוד טען, כי עם גירושו מדירת הצדדים, הוא שכר דירה ומשלם עבורה שכירות בסך של 2,500 ₪ לחודש, ובנוסף הוא מעריך את הוצאות מדורו בסך של 1,500 ₪. לטענתו, נוכח העובדה כי מעברו מתבצע בימים אלה, לא צורפו על ידו בשלב זה אסמכתאות על הוצאות המדור אולם אלה יצורפו על ידו בהמשך.

21. המבקשת ביקשה, כי בשל פערי ההשתכרות בין הצדדים, ייפסקו לה בנוסף לדמי מזונות הקטינים גם דמי מזונות אישה בסך שלא ייפחת מ-1,000 ₪ וזאת עד למועד הגט. המבקשת לא חזרה על בקשה זו בסיכומי טענותיה. לטענת המשיב, המבקשת מועסקת בשתי עבודות ומשתכרת מעל השכר ההמוצע במשק, בנוסף יש לה הכנסות נוספות מדמי שכירות ופוטנציאל השתכרותה מ--- גם גבוה יותר ועל כן הבקשה הינה חסרת תום לב ומהווה ניצול לרעה של הליכים משפטיים. בנוסף טען, כי טענותיה בתביעה זו סותרות טענותיה בתביעת הרכוש.

22. המבקשת ביקשה, כי בנוסף לסכומים לעיל, יישא המשיב ב-60% מהוצאות החינוך והבריאות החריגות, והיא תשא ב-40% מסך זה וכן כי קצבת הילדים או מענק אחר מביטוח לאומי הקשור בקטינים יגיע אליה.

23. לטענת המשיב, למבקשת דרישות סותרות. בבקשתה, במקום אחד היא מבקשת מזונות בגובה 1,500 ₪ לכל קטין, ובמקום אחר 2,000 ₪, בנוסף, במקום אחד היא מבקשת כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות בריאות וחינוך ובמקום אחר מבקשת כי המשיב יישא ב-60% מהוצאות אלה.

24. לטענת המשיב, הוא אב מעורב וקשור מאד לילדיו, למן הפירוד נמצאים הקטינים במשמורת משותפת וההורים חולקים בצורה שיוויונית בנטל גידול הקטינים ועל כן יש לדחות את בקשתה

של המבקשת לקבל דמי מדור ואחזקתו ולקבוע כי כל הורה ידאג להוצאות אלה בזמן שהקטינים שוהים אצלו.

דיון והכרעה

25. מזונות זמניים הם סעד זמני שמהותו דחיפות. אין הכרח בשלב זה לרדת לעומק הפרטים ולנתח את כל מרכיבי דמי המזונות, ואלו ייבחנו לעומקם בהמשך ניהול התיק ויבואו לידי ביטוי במסגרת פסק דין סופי ולפי שיקול דעת השופט (ראו: רמ״ש (חיפה) 20-03-19268 **פלוני נ׳ פלונית** (12.3.20)). בדונו בסעד זמני אין בית המשפט דן בניתוח מקיף של הראיות, ואף אין הוא חייב לבדוק את מכלול הראיות, כאילו עמד להכריע בעניין סופית. בשקלו את עניין הסעד הזמני מתחשב בית המשפט באיזון שבין האינטרס של התובע לקבל סעד זמני מיידי לבין הפגיעה האפשרית בנתבע (ע״א 342/83 **גלוזמן נ׳ גלוזמן**, פ״ד לח(4) 105 (1984)).

מזונות אישה

26. סעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי״ט-1959 (״**חוק המזונות**״) קובע את מקור החיוב במזונות אישה בדין הישראלי כדלקמן: ״אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה״.

27. הצדדים יהודים ועל כן על בית משפט לענייני משפחה לפסוק את חובתו של האב במזונות האם לפי הדין היהודי הדתי. ככלל, ע״פ הדין הדתי, זכאית אישה נשואה שבעלה יזון אותה לפי מעמדה ולפי כבודה. חובת המזונות נוצרת עם הנישואין וממשיכה להתקיים כל עוד נישואין אלה תקפים (תמש (ת״א) 11-08-24331 **מ.ל נ׳ מ.ל** (12.12.12)).

28. חרף העובדה כי מיום 21.12.21 הצדדים אינם חיים תחת קורת גג אחת, קיימת על המשיב חובה עקרונית לפי הדין הדתי לזון את האישה במידה והוא מי שעוזב את הבית מרצונו (ראו בע״א 378/80 **יצהר נ׳ יצהר**, פ״ד לה (1) 328 (1980).

29. בנוגע להשתכרות האישה, הפסיקה קבעה כי במידה ולאישה הכנסה ניתן לזקוף את הכנסתה כנגד מזונותיה ולהפחית ממזונותיה את משכורתה. בע״א 596/89 **לוי חקק נ׳ לוי חקק**, פ״ד מה(4) 749 (1991) נקבע בהקשר זה כדלקמן:

> **״לפי המשפט העברי חייב הבעל במזונות אשתו, ותמורת חיובו זה זכאי הוא ל״מעשה ידיה״, שהם ניהול בית המשפחה ומשקו (כתובות מו, ב; מז, ב; נח, ב[א]; רמב״ם, אישות, יב, א-ד[ב]; שו״ע, אה״ע, סט, א-ד[ג]). על-פי ההלכה, וכך פסקו בתי הדין הרבניים, הבעל אינו זכאי לדרוש מאשתו לילך ולעבוד כדי לקבל את הכנסותיה מעבודתה, אך זכאי הוא-כאשר היא עובדת- שהכנסות אלו יקוזזו מסכום המזונות שהוא חב לה (ספרי הנ״ל, בעמ׳ 1499ואילך; ספרי, חקיקה דתית בחוקי מדינת ישראל ובשפיטה של בתי המשפט ובתי הדין הרבניים (הקיבוץ**

הדתי, תשכ״ח) 167-169 ב׳ שרשבסקי, דיני משפחה (ראובן מס, מהדורה 3, תשמ״ד) 233ואילך). בעקבות הלכות אלה פסק בית-משפט זה, כי כל עוד מרוויחה האישה ממעשה ידיה סכומים המספיקים למחייתה, פטור בעלה מתשלום מזונותיה...)״.

30. הצדדים יהודים, הצדדים נישאו זל״ז ביום 17.--- ובשלב זה לא ברור אם מתנהל בעניינם הליך גירושין בבית הדין הרבני, ועל כן, יש לבדוק האם למבקשת זכאות למזונות אישה.

31. המבקשת לא פירטה כלל את צרכיה וטענה בהקשר זה כי נוכח פערי ההשתכרות בין הצדדים היא זכאית למזונות שלא ייפחתו מ-1,000 ₪. הלכה היא כי תביעת מזונות, ככל תביעה כספית אחרת, יש להוכיח היטב ולבסס בראיות. כן נקבע, כי במקום שאין טיעון עובדתי סביר בנוגע לצרכים הנתבעים, אין לשלול אפשרות של דחיית תביעת המזונות מן הטעם שלא הוכחה במידה נאותה (ראו ע״א 130/85 **כהן נ׳ כהן**, פ״ד מ (1) 69 (1986)).

32. לאחר עיון בטענות הצדדים, התרשמתי כי המבקשת לא הוכיחה בשלב זה את תביעת מזונות האישה שהגישה, וכן את הסיבה בגינה עזב המשיב את דירת הצדדים, האם המשיב עזב מרצונו או שהיא לא הותירה לו ברירה אחרת. בנוסף, מאחר והתרשמתי כי המבקשת עובדת, ומשתכרת סכומים המספיקים לכאורה למחייתה, פטור המשיב על פי הדין העברי מתשלום מזונותיה.

<u>מזונות הקטינים</u>

33. אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו (סעיף 3 (א) לחוק המזונות). במקרה דנן הצדדים כאמור יהודים.

34. טרם מלאו לקטינים 6 שנים, אי לכך חב האב במלוא מזונותיהם, שכן חיוב בצרכיהם ההכרחיים של קטינים עד גיל 6 שהינם ״מקטני קטינים״, מוטל על האב במלואו. עוד נפסק כי בגילאים האמורים חובת האב ביחס לצרכים ההכרחיים היא חובה מוחלטת (ע״א 469/84 **הדרי נ׳ שני**, פ״ד לט(3) 197 (1985)).

35. בדיון הדחוף שהתנהל ביום 9.1.22 העמדתי כאמור את זמני השהות הזמניים של האב עם הקטינים על יומיים בשבוע (כולל לינה), וכפועל יוצא הקטינים ארבעה ימים בשבוע אצל האם, מכאן שזמני השהות הזמניים של הצדדים עם הקטינים עומדים על כ- 30 :70 לטובת האם.

36. בעניין הכנסת הצדדים, האם משתכרת מעבודה בשתי עבודות, וכן את דמי השכירות עבור דירתה ועל כן הכנסתה עומדת על 10,345 ₪ בחודש לפי המסמכים שצרפה. לא ניתן לזקוף את מזונות מזונות בנה הגדול בחישוב הכנסתה לתביעת הקטינים המשותפים. על הכנסה זו יש להוסיף את קצבת הילדים שתשולם למבקשת שגובהה לא פורט. הכנסתו של המשיב עומדת על 12,500 ₪ מעבודתו כפי שטען. לא התייחסתי בשלב זה לטענות הצדדים לעניין ההכנסה הנוספת ״בשחור״ או

לטענות לעניין פוטנציאל השתכרות, והצדדים יוכלו להוכיח טענותיהם אלה בהמשך הליך זה. נוכח האמור לעיל, נראה כי הכנסתם של הצדדים דומה.

37. המבקשת לא תמכה הוצאות הקטינים המבוקשות במסמכים תומכים, למעט בדפי חשבון הבנק שלא ניתן לפיהם להתרשם מההוצאות שהוצאו על הקטינים ספציפית. לפי הפסיקה, כאשר העובדות אינן שלמות וחומר הראיות אינו מאפשר קביעת ממצאים ברורים, בית המשפט יאמוד את הצרכים על פי ניסיון החיים של השופט היושב בדין. ראו ע"א 687/83 **מזור נ' מזור** פ"ד לח(3) 29, 33 (1984), ע"א 93/85 **שגב נ' שגב** פ"ד לט (3) 822, 828 (1985).

38. לעניין מדור הקטינים, המבקשת אומנם תמכה בקשתה באסמכתאות רבות, אולם חלק מטענותיה סותרות את האסמכאות שהיא עצמה צרפה. לפי האסמכתאות שצרפה הוצאות המדור ואחזקתו נמוכות באופן משמעותי מהסכומים בבקשתה. שכר הדירה החודשי אותו משלמת המבקשת לאמה עומד לפי המסמכים המצורפים על 2,400 ₪, חשבון מים – 99 ₪, חשבון גז – 26, ארנונה- 475 ₪, חשבון חשמל – 470 ₪, כבלים – 170 ₪. הקבלה של ועד הבית עומדת על 700 ₪, ולא ברור משך התקופה אליה מתייחסת, אעמיד רכיב זה על 100 ₪ לחודש. בדירה מתגוררים מלבד הקטינים האם ובן נוסף, על כן יש להפחית מחלקם של שני הקטינים, שהוא כמקובל 40%, ואני מעמידה את הוצאות המדור ואחזקתו על כ-1,200 ₪.

39. נוכח המידע שהוצג לפניי בשלב זה, בהתאם לפסיקה הרווחת, ובשים לב לזהירות הרבה בה מחויב בית המשפט לנהוג בשלב של פסיקת דמי מזונות זמניים, אשר הינו שלב מוקדם בו טרם נשמעו ראיות, וכן בהתחשב במצבם הכלכלי של הצדדים, בהפחתה בגין זמני השהות עם הקטינים ובדין החל על הצדדים, אני קובעת כי על המשיב להעביר לידי המבקשת סכום בסך **3,450** ₪ עבור מזונות זמניים של הקטינים ומדורם.

40. דומני כי הערכת צרכיהם של הקטינים מופרזת מבחינת הסכום המבוקש, מדובר בשני קטינים, ולא צורפו קבלות לכל הסכום שנדרש, על כן, הערכתי צרכי כל אחד מהקטינים על סך חודשי של 1,500 ₪. (לעניין סכום זה ראו רמ"ש (מחוזי מרכז לוד) 14655-06-17 **ק' נ' ק'**, (26.9.17)). בנוסף יש לזכור כי כאשר מדובר במזונות למספר קטינים, שניים במקרה הזה, מדרך הטבע חלק מההוצאות מתחלקות ביניהם, בגדר "**נר לאחד – נר למאה**" (וראו בעניין זה: תמ"ש (כ"ס) 16220/05 **פלונים קטינים נ' אלמוני** (28.9.05) ותמ"ש (כפר סבא) 12560/04 **פלונית ואח' נ' אלמוני** (3.6.04)).

41. מסכום המזונות לשני הקטינים בני מתחת לשש, הפחתתי כ-25% בגין חלקו של האב בזמני השהות ומעורבותו באחריות עליהם (ראו: ע"מ (חיפה) 318/05 **פלוני נ' פלונית** (30.1.2006)). כפי שנקבע בפסיקה אין דמי המזונות מחושבות צריך להיות רשום "מחושבים" כמובן בחישוב אריתמטי דווקני, אלא "**הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה**

הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים״ (בע״מ 919/15, וראו ההפניות לפסיקות בתי המשפט המחוזיים בעניין בעמ״ש (חיפה) 18-04-20634 **פלוני נ׳ פלונית**, 7.2.2019). זה החלק המעניין בפסק הדין. גם כאשר לאב זמני שהות מצומצמים עם הילדים, יש להפחית את סכום המזונות בהתאם לאותם זמני שהות. כאן נקבעה הפחתה של 25%. 3,000*0.75=2,250. ההפרש, 1,200 ₪, זה המדור. החלק של הילדים במדור. האם על חלק של המדור לא ראוי לעשות הפחתה גם כן? יש מספר בודד של פסקי דין בהם כן נעשתה הפחתה גם למדור, אך לרוב לא מפחיתים. מה נכון? לא ברור.

42. אני סבורה כי הסכום שנקבע, **3,450 ₪ לחודש** (״**דמי המזונות הזמניים**״), יאפשר לכל אחד מהצדדים ולקטינים, המשך מחייה סבירה כסעד זמני עד להתגבשות זמני שהות קבועים, ובירור מלא של התמונה הכלכלית וההכנסה הפנויה של הצדדים מכל המקורות העומדים לרשותם. בקביעת גובה מזונות זה, לקחתי בחשבון את הוצאותיו של המשיב כפי שפורטו בתגובתו.

43. יודגש, מזונות זמניים הם סעד זמני שמהותו דחיפות. אין הכרח בשלב זה לרדת לעומק הפרטים ולנתח את כל מרכיבי דמי המזונות, ואלו ייבחנו לעומקם בהמשך ניהול התיק ויבואו לידי ביטוי במסגרת פסק דין סופי ולפי שיקול דעת השופט (ראו: רמ״ש (חיפה) 20-03-19268 **פלוני נ׳ פלונית** (12.3.20)).

44. בנוסף הצדדים יישאו באופן שווה בהוצאות חינוך והוצאות בריאות שאינן מכוסות בסל הבריאות והחינוך, לפי דרישת מערכת החינוך, כנגד הצגת קבלות ולפי צרכי הקטינים.

45. קצבת הילדים תשולם למבקשת. המבקשת מחוייבת למצות זכויות והנחות מול כל הגורמים הרלוונטיים.

46. התשלום יבוצע החל מיום 20.1.22 בכל 10 לחודש עבור החודש עצמו, בהעברה לחשבון המבקשת. התרשמתי לפי טענות שני הצדדים, כי עד למועד זה משכורות הצדדים הופקדו בחשבון המשותף והמשיב נשא בצרכי הקטינים, על כן חיוב המזונות ייקבע מכאן והלאה.

47. דמי המזונות הזמניים יעמדו בתוקפם עד למתן החלטה אחרת או הסכמה אחרת בין הצדדים.

48. דמי המזונות הזמניים יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע במועד מתן ההחלטה דנן ויעודכנו אחת לשנה, ללא הפרשים רטרואקטיביים. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק, בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.

49. אין בהחלטה קביעה סופית בטענות הצדדים, שכן קביעת בית המשפט בנושא מזונות זמניים ניזונה מממצאים עובדתיים חלקיים. החלטה זו, מטבעה, נועדה לתת סעד זמני עד להתגבשות התמונה הכללית והוכחתה וניתן יהיה לדון בבקשה שוב, לאחר התגבשות זמני השהות ובכפוף להמצאת דפי חשבון מלאים ל-12 חודשים, תלושי שכר או קצבאות ושאר האסמכתאות הנדרשות. ככל

ט׳ שבט תשפ״ב, 11 ינואר 2022

תלה״מ 21-11-68193 פלונית׳ נ׳ אלמוני

שיתברר במהלך הישיבות הקרובות או לאחר שמיעת ראיות כי נפלה טעות בקביעת המזונות הזמניים, ניתן יהיה לתקן זאת על ידי קיזוזים במזונות עתידיים.

50. בנסיבות העניין, לאור התוצאה והקביעות הזמניות, אין צו להוצאות.

51. קדם משפט יתקיים לפניי ביום **24/4/22** בשעה **11:00**.

המזכירות תשלח ההחלטה לב״כ הצדדים ותסגור את הבקשה שבכותרת.

ניתנה היום, ט׳ שבט תשפ״ב, 11 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

גילה ספרא-ברנע, שופטת